

1.

„Ægteskabet gør ingen forandring i ægtefællernes formue-
myndighed.

2.

„Den myndighed, der foretager ægtevielser, skal forinden
vielsen påse, at der mellem parterne er oprettet en *ægtepagt*,
hvori træffes bestemmelse om deres indbyrdes rettigheder med
hensyn til husvæsenet, børnene og formuen.

3.

„Ægtepagter have fuld retsgyldighed, uden at det ska-
være nødvendigt derpå at erhverve allerhøjeste Konfirmation.“

Den 5. November 1888, da mit lovforslag om ægtefællers
formueretlige ligestillelse endelig kom til 1. behandling i Fol-
ketinget, udtalte jeg bl. a. (se Tidende sp. 829): „Ærede
medlemmer vil vist nok have fundet omdelt på deres pladser
et lille gult hæfte, novemberhæftet af tidsskriftet „Kvinden og
Samfundet“. At det er blevet omdelt netop idag, er et
tilfælde, der ser ud som en tanke; det kunde se ud, som om
der derved skulde ydes mig en håndsækning. Men det er
ikke tilfældet. Jeg har været aldeles uvidende om, at denne
afhandling var skreven og trykt og vilde blive omdelt, indtil
jeg for få dage siden underhånden fik det at vide — — —
Forfatteren af afhandlingen — — — har hidtil ikke været
enig med mig om ordningen af ægtefællernes formueretlige
stilling, — — — i det hans standpunkt nærmest kunde be-
tegnes som fællesråde over fælleseje, hvorimod det, jeg anser
for at måtte være hovedreglen*), er særråde over særeje. Det
var mig derfor en glædelig overraskelse at se, at hvad han
her foreslår, falder næsten fuldstændig sammen med mit for-
slag, så at jeg altså er i det tilfælde at kunne henvise til
denne afhandling som et slags „motiv“ til mit eget lovforslag.“

Hr. Sv. Høgsbro mener, at hans ovennævnte forslag „måtte
kunne gennemføres forholdsvis let og hurtig“. Intet skulde
være mig kærere. Han meddeler, at han „lejlighedsvis har

*) Ved „Hovedreglen“ forstår jeg, hvad loven gør til udgangspunktet
for ægtepagterne. Nu er „hovedreglen“: mandens eneråde over fæl-
leseje. Det modsatte udgangspunkts fastsættelse er den væsentligste
forskel imellem mit Forslag og den nugældende ret. Iøvrigt tillader
mit forslag enhver mulig ordning, hvorom ægtefællerne enes.